

staar som Bestyrelsesmedlem af Horsens-Juelsminde-Banen. Disse Baner, som aabnedes i 1884, lide en Del Uret, som jeg haaber, at den ærede Indenrigsminister vil hjælpe til at bringe til at ophøre. Jeg synes, at det er urigtigt, saaledes som det ærede Medlem fra Ribe ogsaa sagde, at vi skulle blive ved at svare til den kongelige Kommissarius, naar andre lignende Baner ere fri derfor, og jeg haaber, at den ærede Indenrigsminister vil vise Velvilje i denne Sag. Hvis jeg med det samme maatte give den ærede Indenrigsminister et godt Raad, skulde det være, at naar han vælger Kommissarier, han da tager Mænd i den bedste Alder og ikke gamle udlevede Amtmænd. I gamle Dage plejede man at sige, at naar en Mand ikke duede til andet, skulde han være Landmand, men nu er det en Kendsgerning, at det netop er de dygtigste, der skulde være Landmænd. Jeg vilde nødig have, at det skulde blive til, at naar man ikke kan bruge en Mand til andet, gør man ham til kgl. Kommissarius. Lad os faa Mænd, der endnu ere i Besiddelse af deres Kræfter og Interesse for Sagen, og ikke Folk, der ere saa gamle, at der ikke er ret meget ved dem i den Henseende — al Agtelse for dem ellers. Der er et Spørgsmaal, jeg meget gerne vil tillade mig at henlede den ærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa, det er den Maade, hvorpaa vi faa Frimærkepakkerne sendte fra Privatbane til Privatbane, naar vi have at gøre med Statsbanen som den transiterende. Vi have haft saa mange Ulemper derved, at jeg synes, at Privatbanerne ikke kunne være tjente med at blive behandlede af Statsbanerne, som de blive. Jeg skal tillade mig her at meddele et Svar, som jeg har faaet fra Driftsbestyreren for Horsens-Juelsminde-Banen, og hvori han viser, hvilken Uret der begaaes af Statsbanerne over for Privatbanen med Hensyn til Frimærkepakker. Han skriver . . .

Formanden (Sofus Høgsbro): Jeg vil dog bede det ærede Medlem om hellere at give et Uddrag end oplæse selve Skrivelserne.

Nielsen-Grøn: Jeg har ikke begyndt at oplæse endnu, og jeg vilde have spurgt Formanden, om jeg maatte oplæse det, men naar jeg ikke maa, gør det for saa vidt ikke noget, som jeg kan det udenad. Det skulle vi nok komme over. Jeg skal altsaa tillade mig at vise, hvilken Uret der er sket over for vore Privatbaner. Vi

havde forrige Aar sendt en Sæk Kartoffler — det er jo ikke saa meget, men det er dog noget, og det kan jo blive mere en anden Gang — til Horsens. Den skulde til Tørring, og Driftsbestyreren fik Kvitte- ring for, at den var indleveret i Horsens. Der bliver den borte paa Stationen, og uagtet vi staa med Kvitteingen, maa vi som Afsenderstation betale. Det var ikke meget, det var 4 Kr., men det kan jo være nok det, det kunde lige saa godt have været mere. Det viste sig endvidere til Jul i Fjor, da en havde faaet Lyst til at sende en Kalkun til en af sine gode Venner, at der ogsaa var nogle, der havde faaet Lyst til at smage paa Kalkunen. Da de nu havde faaet Kartofflerne, syntes de, de skulde have Kalkunen med. Og uagtet vi havde indleveret Kalkunen i Horsens paa Statsbanegaarden og havde Kvitteingen fra Horsens Station, viste det sig, da Kalkunen blev, jeg vil ikke sige stjaalet, men taget og spist — det var for Resten Synd for det dejlige Dyr — at Statsbanen, som havde modtaget og afgivet Kvitteing for den, ikke betalte en Øre, men at Horsens-Juelsmindebanen maatte betale for den. Jeg vil haabe, at den meget ærede Minister vil have sin Opmærksomhed henvendt paa, at disse Baner, som have Transit til Statsbanen, der jo er den eneste transiterende, maa blive stillede saaledes, at naar noget fra Statsbanerne til os blive borte hos os, maa vi betale og omvendt, at Statsbanerne komme til at betale, naar noget bliver borte der.

Maa jeg, medens jeg har Ordet, tillade mig at gøre den højtærede Indenrigsminister opmærksom paa, at vi have mange Stationer, hvor der er meget uheldige Forhold, idet Stationsforstanderen er ansvarshavende baade for de rejsende og for Godsekspeditionen. I Horsens, hvor vi have en større Station, have vi samlet baade Statsbanedrift, Drift til Juelsmindebanen, til Tørringbanen og nu til Bryrupbanen. Alle disse Baner løbe sammen der, og man kan da nok forstaa, at det er besværligt for Stationsforstanderen at bære Ansvaret for alt dette, og det skal han faktisk. Da den nuværende Stationsforstander har faaet sin Afsked, og vi skulle have en ny, vil jeg meget henstille til den højtærede Indenrigsminister, om vi ikke kunne faa en virkelig ansvarshavende Mand paa Godsekspeditionen, en Mand, som man kan holde sig til, og som bærer Ansvaret for, hvad der sker. Nu er det saaledes, at naar man klager, hvad enten det er en Privatbane eller en Privatmand,